

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

*Εκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Ι. Μ. Δαμβέργη διευθύνοντος.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΙ ΕΚΛΟΓΑΙ

Ἐν ἀπάσαις σχεδὸν ταῖς ἐλληνικαῖς χώραις, ἔλευ-
θέραις καὶ ἀλυτρώτοις, ἀρχεται ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τού-
των προεκλογικὸς ἀγὼν, ἥτοι σκέψεις καὶ συσκέψεις
περὶ τῶν καταλληλοτέρων ὅχι τόσο πρὸς διακυβέρνη-
σιν τοῦ ἔθνους, ὅσον πρὸς ἀμυναν αὐτοῦ κατὰ τῶν παν-
τοίων ἀντιζήλων καὶ πολεμίων. Αὕτη ἡ ἀνομοιόμορ-
φος ὁψις τῶν προσεχῶν ἐκλογῶν ἐν τῇ κυρίως Ἑλλάδι,
τῇ Κρήτῃ, καὶ ταῖς ὑπὸ τὴν Τουρκίαν Ἑλληνικαῖς
χώραις οὐδὲν ἄλλο δηλοῖ ἢ ὅτι οἱ κεχωρισμένοι ἀδελ-
φοὶ εἶναι καταδικασμένοι ἀκόμη νὰ συσκέπτονται χω-
ριστὰ περὶ ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος, δηλαδὴ περὶ
τῆς ἀμύνης καὶ σωτηρίας των. Διότι εἶναι πρόδηλον
καὶ ἀναμφισβήτητον, ὅτι ἐὰν συνεχέπτοντο ὅχι χωρι-
στὰ, ἀλλὰ ἡνωμένοι καὶ ἀπὸ κοινοῦ, δὲν θὰ ἤρχοντο
μόνον εἰς ἀμυναν πλεόν, ἀλλὰ θὰ προέβαινον εἰς τὰς
σκέψεις περὶ ἀνταποδόσεως καὶ ἐκδίκησεως, ἃς συνέλα-
βον ἐν τῇ νῦ καὶ ἐθώπευσαν καὶ ὠνειροπόλησαν κατὰ
τοὺς μακροὺς χρόνους τῶν δοκιμασιῶν των.

Αὐτὸ εἶναι τὸ φοβερὸν δι' ἐκείνους, οἵτινες ἐδέσμευ-
σαν τὸν Προμηθέα τῶν ἔθνων ἐπὶ τοῦ βράχου τῆς διαι-
ρέσεως καὶ κατατρώγουσι τὸ ἥπαρ του ἡμέρας τε καὶ
νυκτός. Θὰ ἔλθουν οὗτοι τὸν δεσμώτην ἀπὸ πολλοῦ, ἀν-
επίστευον ὅτι ἡ ἀνταπόδοσις καὶ ἡ ἐκδίκησις αὐτοῦ
θὰ ἦτο ἀνθρωπίνη, τούτέστιν ἀγρία καὶ αἱματηρά. Ὁ
ἀπέδιδον εἰς τὸν Ἑλληνισμόν πλήρη τὴν ὀντότητά
του ἀνέφρόνουν ὅτι ἀμέσως οὗτος θὰ ἐξετρέπετο εἰς
τὰς θηριώδεις ἐκείνας ἐκδικήσεις, ἃς ἀνθρωπίνως θὰ ἐδι-
καιολόγουν τότε αἰῶνων δάσανα καὶ μαρτύρια. Ἀλλὰ
τόσον καλῶς γνωρίζουσι πόσον ὑψηλὴ καὶ εὐγενὴς καὶ
ὠραία θὰ εἶναι ἡ ἐλληνικὴ ἐκδίκησις ὥστε δι' αὐτὸ
τὴν φοβοῦνται. Γνωρίζομεν ὅτι ἀντὶ ποταμῶν αἱμά-
των, ἀντὶ βουνῶν ἀπὸ κόκκαλα, ἀντὶ τοῦ πνεύματος
τῆς φρίκης, κελαρύζοντες ρύακες εὐμερίας καὶ πνεῦμα
ἀγάπης θὰ πληρώσουν τὴν Ἀνατολὴν καὶ φῶς Ἑλλη-
νικόν, φῶς δικαιοσύνης θὰ θερμάνῃ τοὺς πάντας.

Τοιαῦτα κακὰ προηγούμενα καὶ παραδείγματα δὲν
συμφέρουν εἰς τοὺς ἐκμεταλλευτὰς τῆς Ἀνατολῆς. Ὁ
δεσμώτης Ἑλληνισμὸς πρέπει νὰ μείνῃ ἐν τῇ βράχῳ
τῆς διαιρέσεως καθλωμένος...

Καὶ δι' αὐτὸ ἀντὶ ἐκλογῶν πανελληνίων πρὸς ἐκδί-
κησιν καὶ ἀνταπόδοσιν τοιαύτην, θὰ ἔχωμεν πάλιν ἐκ-
λογὰς πολυμόρφους πρὸς ἀμυναν καὶ σωτηρίαν. Ἀλλὰ
καὶ ἡ ἀμυνα κατὰ τῶν ἐχθρῶν δύναται ν' ἀποβῇ ἐν-
δοξος καὶ νικηφόρος ἀν' ἐπὶ τῇ βάσει τοιούτων σκέ-
ψεων καθορισθῇ ἡ σημασία της καὶ ἀν' αἱ ἐκλογικαὶ
σκέψεις καὶ συσκέψεις παρὰ τὴν ποικιλίαν τῶν μορφῶν
των πρὸς ἐν μόνον τείνουν: Πρὸς τὴν παρασκευὴν μιᾶς
πανελληνίου ἐκλογῆς, ἐκείνης, ἥτις θὰ στείλῃ τοὺς ἀν-
τιπροσώπους τοῦ Γένους ἐκεῖ ὅπου ἡ καρδιά του.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ Τελώνου καὶ Φαρισαίου

Λουκᾶ ιη' (10—14)

Κείμενον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· ἄνθρωποι
δύο ἀνέβησαν ¹ εἰς τὸ ἱερὸν προσεύξασθαι, ὁ εἰς Φαρι-
σαῖος ² καὶ ὁ ἕτερος τελώνης ³. ὁ Φαρισαῖος σταθεὶς ⁴
πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα προσεύχετο· ὁ Θεὸς εὐχαριστῶ σοι,
ὅτι οὐκ εἰμὶ ὡς οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, ἄρπαγες,
ἀδικοὶ, μοιχοὶ ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ τελώνης· νηστεύω
δὶς ⁵ τοῦ σαββάτου, ἀποδεκατῶ ⁶ πάντα ὅσα κτῶμαι.
καὶ ὁ τελώνης μακρόθεν ⁷ ἑστώς, οὐκ ἤθελεν οὐδὲ τοὺς
ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπάραι, ἀλλ' ἔτυπεν εἰς
τὸ στῆθος αὐτοῦ λέγων· ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι ⁸ τῷ ἁμαρ-
τωλῷ· λέγω ὑμῖν, κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος ⁹ εἰς τὸν
οἶκον αὐτοῦ ἢ γὰρ ἐκεῖνος ¹⁰. ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν
ταπεινωθήσεται, ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται.

Σημειώσεις.

1) Ἀνέβησαν διὰ τὴν ὑψηλὴν θέσιν τοῦ ἱεροῦ. 2) Φαρι-
σαῖος = ἡ τάξις αὕτη τῶν Ἰουδαίων ἐλογίζετο ὑπὸ τε αὐτῶν
τούτων καὶ ὑπὸ τοῦ λαοῦ ὡς ἄγιοι, μηδεμίαν κατὰ τύπους παραβαί-
νοντες ἐντολὴν, ἀλλὰ κατὰ γράμμα πιστοὶ τηρεῖται τοῦ νόμου. 3)
Τελώνης = ἡ τάξις αὕτη ἔργον ἔχουσα τὴν εἰσπραξίν των φό-
ρων, οὗς ἀκανονίστως ἐπέβαλλεν ἡ Ρωμαϊκὴ πολιτεία, ἐθαιρεῖτο δια-
πράττουσα πολλὰς ἀδικίας καὶ κατ' ἐξοχὴν ἁμαρτωλὴ καὶ ἐμισεῖτο
πολὺ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων. 4) Σταθεὶς πρὸς ἑαυτὸν =
λαβὼν στάσιν προσευχομένου διανοητικῶς. 5) Δὶς τοῦ Σαββά-
του = τῆς ἐβδομάδος. Οἱ Φαρισαῖοι ἐνήστευον Δευτέραν καὶ Πέμ-
πτην, νηστεῖαν ἰδιωτικὴν ἐντελῶς. 6) Ἀποδεκατῶ = πληρώνω τὴν
δεκάτην πάντων τῶν εἰσοδημάτων· ἀναφέρει δὲ τὴν νηστεῖαν καὶ τὸν
ἀποδεκατισμὸν ὡς πράξεις τελειότητος ἀξίας ἀντιμισθίας. 7) Μακρό-
θεν ἑστώς = δὲν ἐτόλμα νὰ πλησιάσῃ πρὸς τὸ ἱερὸν, συναισθανό-
μενος τὴν ἐκ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ ἀδεξιότητα. 8) Ἰλάσθητί μοι
= ἴλασε, συμπαθὲς γενεῖ μοι, συγγνώμη μοι. 9) Δεδικαιω-
μένος = δικαίος γινόμενος διὰ τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ.
10) Ἐκεῖνος = ἄλλ' οὐχὶ ἐκεῖνος.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

Η ΠΑΡΑΓΝΩΡΙΣΙΣ ΤΗΣ ΑΡΕΤΗΣ

Ἐκ τῆς πρὸς Τιμόθεον β' ἐπιστολῆς τοῦ Παύλου Γ' 10—15.

Με καρδίαν τεθλιμμένην καὶ δακρύδρεκτον ὀφθαλμὸν
βλέπων ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου τὴν ἀνθρωπίνην κακίαν, ἔλεγε
μέ βαρυθυμίαν ὅτι ὁ κόσμος, ὅστις ἐν τῇ πανηγύρεται, θὰ
καταδιώξῃ τὸ ἔργον τοῦ καὶ ἐκείνους, οἱ ὅποιοι τὸ ἀνέλαβον·
καὶ εἶχε δίκαιον. Ὁ κόσμος αἰείποτε παρεγνώρισε τὴν ἀρε-
τήν. Τὴν παρεγνώρισε δὲ ἐκ συμφέροντος. Ἀριστα ἡ Ἀγ.
Γραφὴ ἐξεικονίζει τὰς σκέψεις τῶν ἀσεβῶν περὶ τοῦ δικαίου
καὶ ἐναρέτου λέγουσα τὰ ἐξῆς περίπου. Ἀσκήεις πάροδος ὁ
βίος ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἀναποδισμὸς τῆς τελευτῆς ἡμῶν ὅτι
κατεσφραγίσθη καὶ οὐδεὶς ἀνεσφραγήσῃ, δεῦτε οὖν καὶ ἀπολαύ-
σωμεν τῶν ὄντων ἀγαθῶν... ἀνεδρεύσωμεν δὲ τὸν δίκαιον
ὅτι δύσχερος ἡμῖν ἐστὶ καὶ ἐναγνιστῆται τοῖς ἔργοις ἡμῶν

και ονειδίζει ἡμῖν ἀμαρτήματα νόμου. Οἱ ἀσεβεῖς δηλ., οἱ ὁποῖοι δυστυχῶς εἶναι πάντοτε πολλοὶ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, οὐδὲν ἄλλο σκέπτονται εἰμὴ πῶς νὰ ἀπολαύσουν τὰ παρόντα ἀγαθὰ, πῶς νὰ χαροῦν τὸν κόσμον, ὅπως κοινῶς σήμερον λέγουν. Πρὸς τοῦτο ὅμως ἔχουν ἀνάγκη πλούτου καὶ χρημάτων. Καταδυναστεύουν λοιπὸν τὸν πτωχόν, ἀρπάζουν ἀπὸ τὴν χήραν, γέροντα πολὺν τὸν ρίπτουν εἰς τοὺς ὁρόμους, καὶ ἐν γένει πράττουν πᾶσαν ἀδικίαν διὰ νὰ προμηθευθῶν τὰ μέσα τῆς εὐφροσύνης αὐτῇ αὕτῃ ἢ μερὶς αὐτῶν καὶ ὁ κληρὸς αὐτῶν. Ἀλλὰ εἰς ὅλας αὐτῶν τὰς ἀδικίας ἐναντιοῦται ὁ δίκαιος. Αὐτὸν εὐκόλως δὲν ἔμπορουν νὰ διαφύγουν. Τοὺς ονειδίζει διὰ τὰς ἀδικίας των καὶ καθιστᾷ αὐτὰς γνωστὰς εἰς τὸν κόσμον. Τοὺς ἐλέγχει, τοὺς κτυπᾷ κατὰ πρόσωπον τὰς ἀμαρτίας των. Αὐτὰ βέβαια ὅλα δὲν εἶναι διόλου εὐχάριστα δι' αὐτούς. Καὶ διὰ τοῦτο βρῶν τοὺς φαίνεται καὶ μόνον νὰ τὸν βλέπουν. Ἐπομένως ὁ μόνος τρόπος διὰ νὰ ἀπαλλαγῶν ἀπὸ αὐτὸν εἶναι νὰ τὸν ἐξοντώσουν. Νὰ λείψῃ ὁ δίκαιος ἀπὸ τοῦ προσώπου τῆς γῆς διὰ νὰ μείνουν αὐτοὶ ἀνεξέλεγκτοι διὰ νὰ κάμουν ὅ,τι θέλουν. Ἐξ ὅλης αὐτῆς τῆς εἰκόνας τῆς ἀγίας Γραφῆς σαφῶς φαίνεται, ὅτι ὁ κόσμος πάντοτε κατεδίωξε καὶ καταδιώκει τὴν ἀρετὴν διὰ λόγους ἰδιοτελεῖς. Διὰ τοῦτο δέ, ἐὰν ἐξετάσωμεν ὅλην τὴν παγκόσμιον ἱστορίαν θὰ εὕρωμεν ὅτι πᾶσι ἀνθρώποις, ἰδιοτέλεια καὶ συμφεροντολογία, οὐδένα δίκαιον ἔφικαν ἀκαταδίωκτον.

Καὶ τώρα προσέξατε εἰς τὴν προσευχὴν τοῦ Φαρισαίου τῆς αὐρὸν ἀναγινωσκόμενης Εὐαγγελικῆς περικοπῆς. «Οὐκ εἰμὶ ὡς οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων ἄδικοι, ἄρπαγες, μοιχοὶ ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ Τελώνης. Νηστεύω δις τοῦ Σαββάτου, ἀποδεκατῶ πάντα ὅσα κτῶμαι». Ἡ ὑπερηφάνεια τὸν ἐτύφλωσε καὶ δὲν αἰσθάνεται πρὸς ποῖον ἀπευθύνεται. Νομίζει ὅτι ἀπευθύνεται πρὸς ἀνθρώπον καὶ θέλει νὰ κρυβῇ. Θέλει νὰ ἀπατᾷ τὸν ἑαυτὸν του. Καὶ κατορθώνει νὰ τὸν ἐξαπατᾷ, ἀλλὰ διὰ τοῦτο χάνει τὸν μισθὸν τῶν καλῶν του πράξεων καὶ καταβαίνει ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ πλέον ἀμαρτωλὸς παρ' ὅσον ἦτο ὅταν ἀνέβη. Προκρίπτει ἐπομένως εἰς τὸ χειρότερον καὶ προετοιμάζει τὸν ἑαυτὸν του διὰ τὴν αἰώνιον κόλασιν.

Ἀπὸ τὴν φρεναπάτην αὐτὴν πρέπει νὰ προφυλάττεται ὁ ἀληθὺς ἐνάρετος Χριστιανός. Καὶ διὰ τοῦτο ὁ Ἀπόστολος ἀμέσως συμβουλεύει τὸν Τιμόθεον νὰ μὴν στερεὸς καὶ ἀκλόνητος εἰς ὅσα ἔμαθε καὶ ἐβεβαίωθη ὅτι εἶναι ἀληθινὰ. «Σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστάθης». Διὰ νὰ βεβαιωθῇ καὶ εἶς ὅτι ἐν πράγματι εἶναι ἀληθινόν, ἢ πρέπει νὰ τὸ δοκιμάσῃ ἢ πρέπει νὰ τὸ εἴπῃ ἀνθρώπος εἰς τὸν ὅποιον ἔχει ἐμπιστοσύνην ὅτι θὰ τοῦ εἴπῃ τὴν ἀλήθειαν. Ὁ Τιμόθεος εἶχε καὶ τὰς δύο ἀποδείξεις. Διότι καὶ μόνος του ἐδοκίμασε τὴν ἀλήθειαν τῆς χριστιανικῆς θρησκείας, ἰδὼν πολλὰ θαυμάσια αὐτῆς, εἶχε δὲ καὶ τὸν Ἀπόστολον Παῦλον διδάσκοντα εἰς αὐτῆς, εἶχε δὲ καὶ τὸν Ἀπόστολον Πάυλον διδάσκοντα εἰς τὸν ὅποιον εἶχεν ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην. Τὴν ἀλήθειαν ὅμως τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας ὁ Τιμόθεος ἦτο καὶ μόνος του εἰς θέσιν νὰ ἐννοήσῃ, διότι ἐγνώριζε πολὺ καλὰ τὴν Π. Διαθήκην, τὴν ὁποίαν ἐσπούδαζεν ἀπὸ τῆς παιδικῆς του ἡλικίας. Ὅταν δὲ κανεὶς ἔχῃ ὡς ὁδηγὸν τὴν πίστιν εἰς τὸν Χριστὸν εὐκόλως δύναται νὰ ἐννοήσῃ τὴν ἀληθὴ ἐννοίαν τῆς Π. Διαθήκης καὶ νὰ φθάσῃ εἰς τὴν ἐννοίαν τῆς χριστιανικῆς θρησκείας, ἐν τῇ ὁποίᾳ ὑπάρχει ἡ ἀληθὴς σωτηρία.

Ἡ ἐμμονὴ λοιπὸν εἰς τὴν ἀρετὴν, ἡ πίστις εἰς τὸν Χριστόν, ἡ ὑπομονὴ εἰς τοὺς διωγμούς, ἡ μακροθυμία εἰς τὰ παθήματα, ἡ εὐσέβεια καὶ ἡ ἀγάπη ἐν τῇ διαγωγῇ καὶ ἡ ἀγνότης ἐν τῇ προθέσει εἶναι ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα θὰ ὑπερνήξουν τὴν κακίαν τοῦ κόσμου. Δι' αὐτῶν θὰ τύχῃ τῆς ἀγάπης τοῦ οὐρανοῦ βασιλέως, ὁ ὁποῖος θὰ σὲ προστατεύσῃ ἐν τῇ παρουσίᾳ ζωῇ κατὰ παντὸς κινδύνου καὶ θὰ σὲ ἀπαλλάξῃ

ἀπὸ πάντα πειρασμόν. Καὶ ἐν τῇ μελλούσῃ δὲ ζωῇ θὰ σὲ στεφανώσῃ μετὰ τὸν ἀμαράντινον τῆς δόξης στέφανον, ὡς ἐδοξον στρατιώτην καὶ ὡς πιστὸν καὶ ἀφωσιωμένον αὐτοῦ θεράποντα καὶ φίλον.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

Ο ΚΑΤΣΑΝΤΩΝΗΣ

Πετρίτη, πούν ὁ ἀφέντης σου κι' ἐμένα ὁ καλὸς μου; Κάτου 'στους κάμους ἔρχεται μαζώνει παλληκάρια Μαζώνει νηοὺς γιὰ πόλεμο γέροντες γιὰ τὴν ὁρμήνεια, Νὰ πᾶν νὰ πολεμήσουνε δύο τρεῖς μεγάλας χώραις, Τὴν Πρέβεζα γιὰ τὸ φλωρί, τὴν Ἄρτα γιὰ τ' ἀσῆμι Καὶ τὴν Κωνσταντινούπολι γιὰ τὴν Χριστιανούνη.

ΤΟ ΜΕΓΑ ΕΓΚΛΗΜΑ

Ἀξίωμα τῆς παιδαγωγικῆς ἐπιστήμης μέγα καὶ ἀναντίλεκτον εἶναι ὅτι ὁ διδάσκων μικρὰ παιδία ἐν τῇ δημοτικῇ σχολείᾳ ὀφείλει νὰ παρέχῃ εἰς αὐτὰ γνώσεις ἐξηκριωμένας καὶ σαφῶς διατετυπωμένας, οὐχὶ δὲ ἀμφιβόλους καὶ συγκεχυμένως ἐκφραζόμενας. Ἡ ἀσθενὴς ἀκόμη διάνοια αὐτῶν δὲν δύναται νὰ καθαρίζῃ καὶ συλλαμβάνῃ τὰ ἀτάκτως καὶ ἀτασθάλως λεγόμενα, εἶναι δὲ ἄτοπον νὰ βασανίζεταί ἀπὸ τῆς ἡλικίας ταύτης μετὰ ἀμφιβολίας, μετὰ ἐξαιρέσεις κλπ. Ποσὸν τι γενικῶν γνώσεων περὶ θρησκείας, περὶ πατρίδος, περὶ γλώσσης, περὶ ἐθνικῆς ἱστορίας καὶ γεωγραφίας, περὶ λογιστικῆς κλπ. ἀλλ' ἀκριβῶς καὶ σαφῶς ἐν ἐπιστήμῃ προγραμμάτι ὁρισμένων καὶ ἐκπερασμένων πρὸς δὲ τοῦτοις εἰς πάντα τὰ παιδία τοῦ ἔθνους κοινῶν, ἰδοὺ τί ἀξιοῖ συνετὴ, πατρικὴ πολιτεία νὰ παρέχῃ εἰς πάντας ἀνεξαιρέτως τοὺς μέλλοντας πολίτας, δηλ. εἰς τοὺς μέλλοντας προμάχους καὶ στύλους αὐτῆς. Τοῦτο ἐνόησαν πρῶτοι καὶ κάλλιστα πάντων οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες, διὰ τοῦτο δὲ ὁ νομοθέτης Χαρόδωδς «ἐνομοθέτησε τῶν πολιτῶν τοὺς υἱεὶς ἅπαντας μανθάνειν γράμματα χρηνοῦσης τῆς πόλεως τοὺς μισθοὺς τοῖς διδασκάλοις».

Καὶ βεβαίως ἡ πολιτεία, ἡ ὁποία θὰ μεταχειρισθῇ αὐρίον εἰς τὰς μυριάς αὐτῆς ἀνάγκας τοὺς σήμερον μικροὺς τούτους παῖδας, θὰ θέλῃ βεβαίως νὰ ἔχωσι πάντες οὗτοι σαφῇ καὶ καθαρᾷ συνείδησιν τῶν ὑποχρεώσεων καὶ καθηκόντων αὐτῶν πρὸς αὐτήν, πρὸς δὲ νὰ εἶναι ἄξιοι νὰ ἐπιτελέσουν τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον θὰ τοὺς ἀναθέσῃ εἴτε στρατιωτικὸν εἴτε ἄλλο οἰονδήποτε εἶναι. Ἐπειδὴ δὲ πάντων τὰ ἔργα θὰ τεῖνουν εἰς τὸν ἕνα καὶ μόνον σκοπὸν, τὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὴν εὐτυχίαν τῆς πατρίδος, ἀνάγκη ἀπόλυτος νὰ γίνεταί καὶ ἡ παιδεία καὶ προπαρασκευὴ τῶν μελλόντων τούτων πολιτῶν ἀπὸ τοῦδε ὁμοιόμορφος, ἵνα καὶ θέλουν πάντες τὰ αὐτὰ καὶ ἐπιδιώκουν αὐτὰ καθ' ὅμοιον τρόπον καὶ δι' ὁμοίων μεθόδων, νὰ ἔχῃ δὲ καὶ ἡ διευθύνουσα πάντας κεφαλὴ τῆς πολιτείας πεποιθῆσιν ὅτι τὸσαῦτα καὶ τοιαῦτα ὅργανα ἔχει εἰς τὴν διάθεσιν καὶ ὑπηρεσίαν αὐτῆς καὶ τὸσαῦτα καὶ τοιαῦτα δύναται νὰ ἀξιοῖ καὶ προσδοκᾷ βεβαίως παρ' αὐτῶν.

Ταῦτα πάντα φαίνονται καὶ εἶναι πασιδῆλα καὶ ἀναμφισβήτητα καὶ ὅμως—τίς θὰ τὸ πιστεύσῃ;—ἀκριβῶς ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ, ἐν ἣ, ὡς εἶδομεν, τὸ πρῶτον ἐσχηματίσθη ἡ ἐννοία τῆς ὁμοίας καὶ τελείας τῶν μελλόντων πολιτῶν προπαρασκευῆς καὶ παιδείας, ἀκριβῶς παρ' ἡμῖν ὑπάρχουσιν ἀνθρώποι ἀγωνιζόμενοι νὰ παρέχουσιν εἰς μέρος τῶν νέων μαθητῶν παιδείαν ἰδίαν ἐφευρέσεως, οὐχὶ δὲ τὴν ὑπὸ τοῦ Κράτους ὁρισμένην, ὑπάρχουσι δὲ καὶ γονεῖς, οἱ ὁποῖοι ἀνοήτως στέλλουσι τοὺς παῖδας αὐτῶν εἰς τὰ τοιαῦτα σχολεῖα,

ἵνα ἐκεῖ λάβωσιν ἀγωγὴν καὶ παιδείαν οὐχὶ τὴν ἡμετέραν, τὴν ἐθνικὴν ὡς εἶπεῖν, ἀλλ' ἄλλην. Πάντες ἐνθυμοῦνται ὅτι ἐν παρθενῳγαίᾳ, ὅπερ ἔδρυσαν τινὲς ἐν Βόλῳ, κατηγορήθη ἡ προσευχὴ, διότι, ὡς ἔλεγον, κατήντησεν ὑπόκρισις. Ἀλλ', ὦ φίλοι, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν Ἰησοῦς ἰδὼν τὰς καταχρήσεις τῶν μακρῶν προσευχῶν καὶ βαττολογιῶν δὲν κατήργησε τὴν προσευχὴν, ἀλλὰ διώρθωσε, διετύπωσε καὶ συνώψισεν ἐν ὀλίγαις λέξεσιν ἐν τῇ Κυριακῇ λεγομένη προσευχῇ πᾶν ὅ,τι δύναται καὶ ὀφείλει ὁ ἀνθρώπος νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ νὰ ὑποσχεθῇ πρὸς Αὐτόν. Ταύτης ἄρα τῆς θείας προσευχῆς τὰ λόγια σαφηνίσαι καὶ ἐντυπώσαι βεβαίως εἰς τὰς ἐμπιστευθείσας ὑμῖν ἀπαλὰς ψυχὰς, μὴ θέλετε δὲ νὰ φανήτε σοφώτεροι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὅμοιως πάντες γινώσκουσι τὸ δόγμα τῶν παρ' ἡμῖν καινοτόμων, καθ' ὃ ἡ σωτηρία τοῦ ἔθνους ἡμῶν ἔγκειται ἐν τῇ τελείᾳ ἀποσπάσει καὶ ἀπομακρύνσει ἡμῶν ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου κόσμου. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ ὀνομάζουσιν ἡμᾶς Ῥωμοιοὺς οὐχὶ Ἕλληνας καὶ τὴν ἱστορίαν ἡμῶν ἀρχίζουν ἀπὸ τῆς δουλώσεως τῶν Ἑλλήνων εἰς τοὺς Ῥωμαίους. Ὡστε ἀνόητα μὲν καὶ ψευδῆ ἔλεγε πρὸς ἡμᾶς πρὸ τινων ἐτῶν ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ ὅτι ἔθνος ἔχον τὸσαῦτα καὶ τοιαῦτα ἱστορικά παραδόσεις καὶ σεβόμενον καὶ φυλάττον αὐτὰς δὲν δύναται νὰ μὴ εὐδαιμονήσῃ καὶ μεγαλουργήσῃ, σοφὰ δὲ καὶ ἀληθῆ διδάσκουσιν οὗτοι συμβουλευόντες ν' ἀποσπασθῶμεν ἀπὸ τῶν μεγάλων παραδόσεων τούτων καὶ λησμονήσωμεν αὐτάς. Ὅμοιως πάντες ἐνθυμοῦνται τὰ πέρυσιν ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Σύρου καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὰ Πάτρια δημοσιευθέντα περὶ τῶν τελουμένων ἐν τοῖς ὑπὸ τῆς καθολικῆς προπαγάνδας συντηρουμένοις παρ' ἡμῖν σχολείοις, ὅτι δηλ. ἐν αὐτοῖς διδάσκονται οἱ παῖδες ἡμῶν ὅτι οἱ Ἕλληνες ναυτικοὶ ἐκτρέπονται εἰς πειρατείας, ὅτι οἱ ἔμποροι ἡμῶν εἶναι ἀπατεῶνες, ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν ἐμπόριον μόνον ἐν τοῖς παραλλοῖς κινεῖται πῶς, διότι τὰ ἐνδοτέρᾳ τῆς χώρας μαστίζονται ὑπὸ ληστών, ὅτι ἡ νῦν Ἑλλὰς εἶναι τὸ δέσμα καὶ οὐδὲν ἄλλο τῆς ἀρχαίας κλπ. κλπ. Καὶ ὅμως ἡμεῖς ἐξακολουθοῦμεν ὡς μωροὶ νὰ στέλλωμεν τοὺς παῖδας ἡμῶν εἰς τὰ σχολεῖα αὐτὰ καὶ οὕτως οὐ μόνον διὰ τῶν ἡμετέρων χρημάτων τὰ συντηροῦμεν, ἀλλὰ καὶ τὰς ψυχὰς τῶν μελλόντων πολιτῶν τῆς ἡμετέρας πατρίδος ἀφίνουμεν νὰ δηλητηριάζωνται κατὰ τὸν τρόπον τούτων.

Τώρα τίνα νὰ μεμψῇ τις διὰ ταῦτα; τὴν Ἑλληνικὴν Πολιτείαν, δηλ. τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, τὸ ὁποῖον ἀνέχεται καὶ ἐπιτρέπει τὰ ἔκτροπα καὶ ἄμα ὀλέθρια ταῦτα, ἢ μάλλον ἡμᾶς τοὺς πολλοὺς, οἱ ὁποῖοι οὐχὶ μόνον ἀνεχόμεθα, ἀλλὰ καὶ βοηθοῦμεν καὶ συντελοῦμεν εἰς αὐτά; Τὴν ἀποκρίσιν εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦτο δύναται νὰ δώσῃ οἰκοθεν ἕκαστος.

ΑΠΟΣΠΑΣΘΕΙΣΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

Η ΠΑΛΗ

(Ἐξαιρετικὴν σημασίαν ἀποδίδοντες ἀνατυποῦμεν τὸ κατωτέρω ἀπόσπασμα ἐκ τῆς ἀναβιώσεως «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας», τοῦ γεραροῦ τούτου ὁργάνου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου).

«Ὅτι ἡ πάλη τῶν τε ἀτόμων καὶ ἐθνότητων καὶ τῶν κοινωνικῶν τάξεων σπουδαῖος ὑπάρχει παράγων προόδου μαρτυροῦσι τὰ πορίσματα τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν καὶ ἡ ἱστορία. Οἱ σπουδαιότατοι τῶν φυσικῶν ἐπιστημολογούντων εἰς τὴν πάλην ταύτην τῶν ὁργανικῶν ὄντων πρὸς ἄλληλα καὶ πρὸς τὴν φύ-

σιν καὶ τὰς ἀσθενείας ἀποδίδουσι τὴν διαλογὴν τῶν ὄντων καὶ τὴν τελειοποίησιν ἐκάστου εἶδους καὶ γένους· διότι κατὰ τὴν πάλην ταύτην οἱ νοσηροὶ ἢ καχεκτικοὶ ὁργανισμοὶ ὑποκύπτουσιν εἰς τοὺς ἰσχυροτέρους καὶ ὑγιεινότερους ἢ ἀπεκκρίνονται καὶ τέλει ἐκλείπουσιν. Εἰς ταύτην ὀφείλεται καὶ ἡ διαλογὴ καὶ ἡ τελειοποίησις τῆς ἀνθρωπίνης φυλῆς διὰ τὴν ἀπεκκρίσιν ἢ τελείαν ἐξαφάνισιν τῶν ἀσθενικῶν καὶ ἐκφύλων στοιχείων. Ἡ δὲ ἱστορία μαρτυρεῖ, ὅτι ἐκεῖνα τὰ κράτη καὶ ἔθνη προήχθησαν, ἐν οἷς ζωηρὰ ἦν ἡ πάλη τῶν ἐθνότητων καὶ τῶν κοινωνικῶν τάξεων. Εἰς τὴν πάλην τῶν τάξεων τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος, πάλην ἀριστοκρατικῶν καὶ δημοκρατικῶν, ξένων μετοίκων καὶ πάντων τούτων πρὸς τοὺς βαρβάρους ὀφείλεται ἡ ζωὴ καὶ ὁ πολιτισμὸς τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος. Ἡ πάλη πατρικῶν καὶ πληβείων, ἀπελευθέρων καὶ ἀγροτῶν καὶ τούτων πάντων πρὸς τοὺς ξένους συνετέλεσεν εἰς τὸ μεγαλεῖον τῆς παλαιᾶς Ῥώμης. Καὶ αἱ θρησκευτικαὶ ἐριδες κατὰ τὸν μεσαίωνα ἦσαν πάλη τάξεων ὑπὸ τὸ πρόσχημα θρησκευτικῶν συζητήσεων. Εἰς τὴν πάλην τῶν κοινωνικῶν τάξεων καὶ τῶν ἐθνότητων κατὰ τὸν 18ον καὶ τὸν 19ον αἰῶνα ὀφείλεται ἡ ἐλευθερία τῶν ἀστικῶν τάξεων καὶ πολλῶν ἐλευθέρων νῦν ἐθνῶν καὶ ἡ ἀρχαμένη ἤδη ἐν Εὐρώπῃ χειραφέτησις τῶν ἐργατικῶν τάξεων. Ἡ πάλη τῶν ἐθνικῶν τάξεων ἐν Μακεδονίᾳ ἰδίᾳ καὶ Ἡπείρῳ καὶ Ὀρῳκῇ παρέσχεν εἰς τὸ ὁθωμανικὸν Κοινοβούλιον ἀρίστους Ἕλληνας, τούρκους καὶ λοιποὺς βουλευτάς.

Ἐν γένει ὅπου πάλη, ἐκεῖ ὑπάρχει καὶ κίνησις καὶ ζωὴ καὶ πρόοδος, ὡς δεικνύουσι τὰ εὐρωπαϊκὰ κράτη· ὅπου αὕτη ἐλλείπει, ἐκεῖ ἐπικρατοῦσι καταχρήσεις τῆς κυριαρχούσης τάξεως, στασιμότης καὶ σήψις· μαρτυροῦσι τοῦτο ἡ Τουρκία πρὸ τοῦ συντάγματος καὶ ἡ Κίνα τῆς χθὲς· διότι μόνον ἡ πάλη ἐθνῶν καὶ κοινωνικῶν τάξεων, ἐμπορουμένων διαφόρων προοδευτικῶν ἰδεωδῶν, δύναται νὰ θέσῃ μὲν εἰς ἐνεργεῖαν ὅλας τὰς δυνάμεις τῆς κοινωνίας, δὲ ἀπεκκρίνῃ δὲ πᾶν ὅ,τι εἶναι τὸ ξιφὶν ἢ στοιχεῖον ἐκφυλόν, καὶ νὰ μορφώσῃ ἰσχυροὺς χαρακτῆρας, προάγουσα τὸν πολιτισμόν. Δι' ὃ καὶ ὁ Ἡράκλειτος, εἰς τῶν βαθυνουστάτων φιλοσόφων τῆς τε ἀρχαϊότητος καὶ τῶν νεωτέρων χρόνων κηρύττει, ὅτι ἡ πάλη ἀποτελεῖ τὴν αἰδίον ζωὴν τοῦ παντός, ἀνευ δὲ αὐτῆς οὐ μόνον νέκρωσις καὶ ἀκίνησις θὰ ἐπεκράτῃ ἐν τῇ παντί, ἀλλὰ καὶ οὐδεμία ἀρμονία θὰ ἦτο δυνατόν· διὰ τοῦτο ἐκθειάζει τὴν ἔριν καὶ τὸν πόλεμον ὡς πατέρα καὶ βασιλέα καὶ κύριον πάντων ὡς ἀναδείξαντα τοὺς μὲν θεοὺς, τοὺς δὲ ἀνθρώπους καὶ ἄλλους μὲν ἐλευθέρους ἄλλους δὲ δούλους· ἀποδοκιμαζέει τὸ τοῦ Ὁμήρου ὡς ἔρις ἐκ τε θεῶν ἐκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιτο· ὡς τίνα καταράν κατὰ πάσης ζωῆς, γενέσεως καὶ ἀρμονίας τῆς ἐν τῇ παντί.

Δι' ὃ μετὰ θάρρους καὶ ἐλπίδος ζωῆς καὶ προόδου τοῦ τε ἡμετέρου καὶ τῶν λοιπῶν ἐθνῶν πρέπει νὰ ἀποβλέπωμεν πρὸς τὴν διεξαγομένην ἐν τῇ ἡμετέρᾳ χώρᾳ πάλην τῶν ἐθνότητων, τῆς μὲν κρατούσης φυλῆς κατὰ τὴν ψυχολογίαν πάντων τῶν κρατούντων ζητούσης τὸν περιορισμὸν τῆς ἐλευθερίας τῶν ἄλλων ἐθνῶν, τούτων δὲ δικαίως ἀντισταμένων. Ἐν πάσῃ κοινωνίᾳ καὶ ἐν παντί κράτει, ὅπερ ζῇ, τ. ἔ. ἀναπτύσσεται, ἀπαιτεῖται χαλινὸς ἐμποδίζων τὴν βίαιαν ἐπιτάχυνσιν τῆς κινήσεως, ὡς χρήσιμος ὑπάρχει καὶ εἰς τὸν ἀνθρώπον ὁ χαλινὸς πρὸς συγκράτησιν αὐτοῦ ἀπὸ πάσης παρεκτροπῆς. Τὸν χαλινὸν τούτον θὰ ἔχῃ ἡ ἡμετέρα πατρίς ἐν τῇ πάλῃ τῶν ἐθνότητων καὶ ὅταν σὺν Θεῷ προοδεύσῃ ἡ βιομηχανία καὶ ἐν τῇ πάλῃ τῶν ἐργατῶν πρὸς τοὺς ἀστούς.

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γνώμη καθ' εβδομάδα.

Όπου βλέπεις κακοήγη και διεστραμμένον άνθρωπον, μη αμφιβάλλης, ότι ή κακία του είναι αποτέλεσμα ή παντελούς απαιδευσίας ή κακής και αμεθόδου παιδεύσεως. Όσάνεις βλέπεις πονηρόν απαιδευτον ένθυμώ τδ: "Η δέ μαρτία μά- λιστ' άδελφή της πονηρίας έφν. Όσάνεις πάλιν δέν εύρίσκεις εις τόν πεπαιδευμένον και λόγιον τούς καρπούς της παιδείας, ήγουν την ήμερον άπλότητα των ήθών και του λογικού την ορθότητα, λέγε πάραντα: τόν άνδρα τούτον βιβλίον διέφθειρε.

Αδ. Κοραΐς.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Κωνσταντίνος Μητσόπουλος

Μετ' άκρας θλίψεως αναγράφομεν τόν θάνατον του έπιτίμου καθηγητού του Έθν. Πανεπιστημίου Κωνσταν- τίνου Μητσοπούλου εκ των ιδρυτών της εταιρείας, έν- τιπροέδρου αυτής και άλλοτε μέλους της επί της εκδό- σεως των «Πατρίων» έπιτροπής.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Δωρεαί υπέρ των «Πατρίων».

Ό Σεβ. Μητροπολίτης Βελλας και Κονίτσας κ. Σπυρίδων απέ- στειλε τη Έταιρεία υπέρ της εκδόσεως των Πατρίων δρ. 24.

Ό Δήμος Έρμουπόλεως δρ. 100

Ό κ. Χρ. Κοσμή δρ. 2.50.

Τη εύγενει μερίμνη των έφημερίων των Πατρών Γερ. Ποταμιάνου οι έν Ζαχαρίκ κ. κ. Δ. Ξουδης, Θ. Παπαδάκης, Ε. Στράτης, Γ. Διαμαντόπουλος, Άδελφοί Βαρδάκι, Τιμ. Κοντονίκας, Χρ. Ράπτης, Ν. Οικονομίδης, Χρ. Χριστοφίδης και Άρ. Κουρκουνάκης φρ. 45.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Σύνδεσμον «Πετρίδης» Ζάκυνθον. Διεύθυνσις ήλλάγη. Αθ. Σ. Α. Κ)πολιν φύλλα από 1—26 εστάλησαν. Τδ αντίτιμον αναφέρεται έν τη σχετική ήμων άγγελία. Άρχ. Ζουπανιόν Έλ. Ν. Στ. και Ν. Τ. Μονεμβασίαν. Αποστέλλομεν μέ την παράκλησιν καταλλήλου διανομής.—Π. Α. Α. Καλάμους. Φύλλα στέλλονται. Πληροφορίας παρέχει ή Διεύθυνσις.—Σ. Π. Χόλιςταν κ. Ν. Πατρας. Κ. Σ. Χανιά. Σειραί εστάλησαν.—Κ. Ζ. Τέρ- νον. Σ. Σ. Σπηλιό. Έγένετο κατά την έπιθυμίαν ήμων. Ι. Π. Άρτάκη ν. Είχον σταλή. Αποστέλλομεν εκ νέου έν. Εί- δοπατήσατε λήψιν.—Β. Λ. Είστο ν. Κ. Σ. Μιλογουώκ. Εύχα- ριστούμεν. Διευθύνσεις ήλλάγησαν.—Κ. Ν. Πατρας. Εις τούς ζητούντας να τούς εγγράψωμεν συνδρομητάς απηνήτσαμεν και απαντώμεν πάντοτε ότι δύνανται να υποστηρίξωσι τδ έργον διά δωρεών αυθορμητών και κατά προαίρεσιν.—Κ. Ν. Χαλκίδα. Έάν οι Ιουδαίοι έτρεχον όπισω και υβρίζον τδ ιερών λείψανον Γρη- γορίου του Ε' μη Ιουδαίος δέν ήτο και ό έν Ούεστφάλια ραββίνος Έλβιγκ, όστις συνάξων έράνος υπέρ ήμων κατά την επανάστασιν, έγραφε συν τοις άλλοις ήλλοις Ισραηλίτης δύναται να αναγνώση τά παθήματα των Έλλήνων και να μη χύση πικρά δάκρυα;

Αριθ. 135392

Περί πωλήσεως νέου τύπου γραμματίων του Λαχείου του Έθνικού Στόλου και των Αρχαιοτήτων της Ελλάδος της Α' κληρώσεως του έτους 1912.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Γνωστοποιεί ότι

Από 1 Ιανουαρίου 1912 άρχεται ή πώλησις νέου τύπου γραμ- ματίων του Λαχείου Στόλου και των Αρχαιοτήτων της Ελλάδος της Α' κληρώσεως του έτους 1912, γενησομένης τη 26 Φεβρουαρίου (10 Μαρτίου) 1912.

Τά γραμμάτια ταύτα αποκόπτονται εκ στελέχους, φυλαττομέ- νου υπό του ταμίου του Λαχείου, διά ψαλλίδος, κατά την διή- κουσάν μεταξύ γραμματίου και στελέχους τα νίαν, την φέρουσάν τας λέξεις Λαχείον του Έθνικού Στόλου και των Αρχαιοτή- των της Ελλάδος.

Έκαστον γραμμάτιον άποτελείται εκ δύο παραλλήλων ορθογωνίου σχήματος τμημάτων, ών τδ μέν πρώτον παριστάνει τόν Θεμιστοκλέα και φέρει άνωθεν της εικόνας αυτού τας λέξεις τέχνης ξύλινον άπόρ- θον. κάτωθεν δέ της εικόνας ταύτης τας λέξεις Λαχείον Έθνι- κού Στόλου και των Αρχαιοτήτων της Ελλάδος.

Τδ δεύτερον ορθογώνιον τμήμα υποδιαιρείται εις 4 ίσα ορθογωνίου σχήματος τέταρτα γραμματίου, διακρινόμενα άπ' άλλήλων εκ της χωρίζουσας έκαστον αυτών διατηρήτου γραμμής.

Έκαστον των τεσσάρων τούτων τετάρτων γραμματίου ισχύει διά την πρώτην κλήρωσιν της 26 Φεβρουαρίου (10 Μαρτίου) 1912 και φέρει τόν αύξοντα αριθμόν του γραμματίου και πρό του αριθμού τού- του τδ στοιχείον Α ή Β ή Γ ή Δ κατά την αλφαριθμητικήν σειράν αυ- τού, προς διάκρισιν έκάστου των τετάρτων τούτων, την χρονολογίαν της εκδόσεως των γραμματίων (14 Δεκεμβρίου 1911) και τας υπο- γραφάς του Υπουργού των Οικονομικών κ. Α. Α. Κορομηλά και του διευθύνοντος τμηματάρχου κ. Γ. Ν. Κορινά, λιθογραφικώς άπεικονι- ζομένας, την τιμήν έκάστου των τετάρτων τούτων, ήτοι δρ. μίαν (1) και άλλα τινά δευτερεύοντα γνωρίσματα.

Επί της χωρίζουσας τδ γραμμάτιον εκ του στελέχους λωρίδος φέρεται δις έπιτεθείσα έν τω Έθνικω Στραγιστηρίω σφραγίς φέρουσα τά έμβλήματα του Κράτους, ώστε τδ ήμισυ αυτής απομένει εις τδ στέλεχος, τδ δ' έτερον ήμισυ φέρεται επί των δύο κατωτέρων προς τδ στέλεχος γωνιών του πρώτου και δευτέρου άρ' ένός και του τρί- του και τετάρτου άρ' έτέρου των τμημάτων γραμματίων τούτων.

Έκαστον άκέραιον γραμμάτιον, περιλαμβάνον τέσσαρα τέταρτα γραμματίου, τιμάται άντι δραχ. τεσσάρων (4). Έπιτρέπεται όμως να αποκόπτονται τά τέταρτα γραμματίου εκ της διατηρήτου γραμμής και να πωλώνται είτε άνά τρία άντι δραχ. τριών (3), είτε άνά δύο άντι δραχ. δύο (2), είτε άνά έν άντι δραχμής μιάς (1).

Τδ πρώτον εκ των δύο ορθογωνίων, τδ φέρον την εικόνα του Θε- μιστοκλέους, δέν είνε άναγκαίον να προσάγεται υπό του κατόχου και επομένως διατίθεται ύπ' αυτού έλευθέρως.

Έκαστον των τετάρτων τούτων ισχύει διά μόνην την πρώτην κλήρωσιν του Λαχείου και παρέχει δικαίωμα εις τδ τέταρτον ένός μόνον κέρδους.

Κατά τά λοιπά ισχύουσιν οι επί της όπισθίας όψεως του γραμμα-τίου διαλαμβανόμενοι όροι του Λαχείου.

Έν Αθήναις τη 29 Δεκεμβρίου 1911.

Ό ύπουργός

Α. Α. ΚΟΡΟΜΗΛΑΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κατ' άπόφασιν του γενικού Συμβουλίου συγ- καλείται την 10/23 Φεβρουαρίου έ. έ. ήμέ- ρον Παρασκευήν και ώραν 3ην μ. μ. έν τω Καταστήματι της Τραπεζής ή έτησία τακτική Συνέλευσις των Μετόχων

Παρακαλούνται επομένως να παρευθώσιν οι κατα τδ άρθρον 47 του Καταστατικού δικαιού- μενοι να μετάσχωσιν αυτής κ. κ. μέτοχοι, ή οι είδικοί τούτων αντιπρόσωποι.

Οι κάτοχοι άνωθύνων μετοχών θέλοντες να λάβωσι μέρος εις την τακτικήν ταύτην Συνέ- λευσιν, όφείλουν κατά τδ έδάφ. α. του άρθρ. 51 του Καταστατικού δεκαπέντε ήμέρας του-λάχιστον πρό της έναρξεως τω συνεδριάσειν να καταθέσωσιν επί αποδείξει τούς τίτλους των μετοχών αυτών έντός μέν της Ελλάδος εις τδ Κεντρικόν της Τραπεζής Κμα ή τδ Υποκ) ματα αυτής, έκτός δέ παρά τοις εκεί άντα- ποκριταίς της, ήτοι:

Έν Παρισίοις παρά τοις κ. κ. De Ros- child freres.

Έν Βερολίνω παρά τη Nationalbank für Deutschland.

Έν Βιέννη παρά τη Wiener Bank-Verein.

Έν Θεσσαλονίκη, Σμύρνη, Αλεξανδρεία,

Καίρφ παρά τοις υποκαταστήμασι Ανατολής.

Έν Κρήτη παρά τοις Καταστήμασι της Τραπεζής Κρήτης.

Έν Αθήναις τη 5η Ιανουαρίου 1912.

Ό Διοικητής

Ι. Α. Βαλαωρίτης